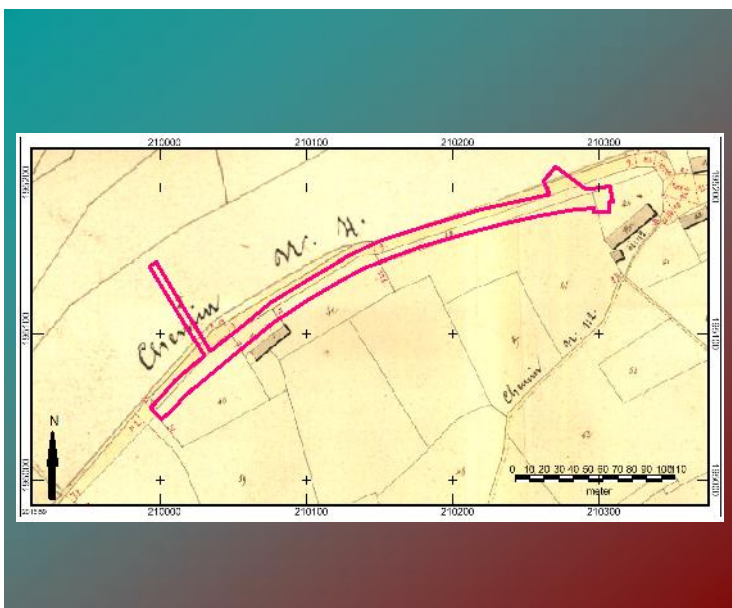

Posthoornstraat te Koersel (gem. Beringen)

Programma van Maatregelen

R. Simons en T. Deville

1. Inhoudsopgave

1. Inhoudsopgave.....	1
2. Programma van maatregelen voor vrijgave	2
2.1. Administratieve gegevens	2
2.2. Volledigheid van het vooronderzoek	4
2.3. Aanwezigheid van een archeologische site	5
2.4. Waardering van een archeologische site	5
2.5. Impactbepaling	5
2.6. Bepaling van maatregelen	6

2. Programma van maatregelen voor vrijgave

2.1. Administratieve gegevens

Projectcode	2016I59	
Nummer wettelijk depot	Niet van toepassing	
Naam en erkenningsnummer erkend archeoloog	ArcheoPro Vlaanderen (OE/ERK/Archeoloog/2016/0107), Bedrijfsstraat 10, 3500 HASSELT	
Provincie	Limburg	
Gemeente	Beringen	
Deelgemeente	Koersel	
Plaats	Posthoornstraat, Mijnwinningstraat	
Toponiem	/	
Bounding Box	X: 210302,49 X: 209980,24	Y: 195223,76 Y: 195045,96
Kadastrale gegevens	Gemeente: Beringen Afdeling: 4 Sectie: C Nrs.: openbaar domein	
Kaartblad	/	
Kadasterkaart		

Topografische kaart	
Datum uitvoering	08/12/2016 tot en met 03-01-2017
Thesaurus	Bureauonderzoek, dekzand, vennen, riolering

2.2. Volledigheid van het vooronderzoek

Voor het bureauonderzoek werd gebruik gemaakt van alle nodige kaarten. Hierdoor kon er een gefundeerd verwachtingsmodel worden opgesteld voor zowel vuursteenvindplaatsen van jager-verzamelaars als nederzettingsresten van landbouwers uit latere perioden. Voor jagers-verzamelaars werd een hoge trefkans opgesteld, aangezien het tracé binnen 250 m van een voormalige waterloop en vennen/vijvers loopt. De conservering is hier echter slecht, aangezien het profiel hier verstoord is door de aanleg van de huidige weg en de huidige riolering. Hierdoor is de trefkans laag. Voor landbouwers vanaf het neolithicum t/m de volle middeleeuwen is de verwachting, gezien de natte bodem, laag. Voor landbouwers uit de late middeleeuwen tot en met de nieuwste tijd geldt eveneens een lage verwachting, al kunnen resten nooit volledig uitgesloten worden.

De werkzone voor de nieuwe weg is circa 10 meter breed voor de weg en het fietspad. Deze bevindt zich binnen de werkzone van de oude weg en fietspad. Bovendien liggen de oude rioleringen hieronder. De aan te leggen RWA en DWA-riolering gebeurt in nog smallere werkzones. Die voor de DWA-leidingen ligt grotendeels binnen de oude verstoring van de leiding. Enkel de RWA-leiding zal in mogelijk 'onverstoorde' grond aangelegd worden. Het gaat hier dus om een relatief smal lijntraject. Zelfs wanneer er dus nog sporen aanwezig zijn onder de huidige wegkoffer is de te onderzoeken werkzone dermate smal dat het moeilijk wordt om deze in een bredere context te plaatsen. Hierdoor wegen de kosten niet op tegen de te verwerven kennisvermeerdering. Er werd vervolgens geoordeeld of er nog onderzoeken noodzakelijk waren voor het plangebied. Het antwoord bleek voor iedere onderzoeksmethode negatief te zijn. Een landschappelijk booronderzoek zou een verdere nuancering kunnen geven van de resultaten van de milieukundige boring, maar de resultaten zouden geen invloed hebben op het advies. Een oppervlaktekartering is onmogelijk uit te voeren binnen verharding, een geofysisch onderzoek gaat niet de gegevens opleveren die de kosten verantwoorden. Zowel een verkennend als waarderend archeologisch booronderzoek en een proefputtenonderzoek zijn specifieke methodes om vuursteenvindplaatsen op te sporen, maar aangezien ze niet langer verwacht worden kan de noodzaak niet geduid worden. Een proefsleuvenonderzoek is de beste methode om zowel nederzettingsresten als sporen van begraving van landbouwers vanaf het neolithicum tot en met de nieuwste tijd op te sporen. Echter werd hiervoor deels een lage trefkans opgesteld en deels is de werkzone te smal en mist men derhalve de bredere context, waardoor de noodzaak niet kan worden aangetoond. Voor de gedetailleerde beschrijving van de criteria

verwijzen we graag naar hoofdstuk 6 van het bureauonderzoek. Het onderzoek wordt als volledig beschouwd.

2.3. Aanwezigheid van een archeologische site

Tijdens het archeologisch bureauonderzoek kwam naar voren dat het tracé gunstig gelegen is voor het aantreffen van vuursteenvindplaatsen van jager-verzamelaars.

Landbouwers worden niet verwacht binnen het plangebied. Het tracé is te nat. Zelfs als in het gunstigste geval drainageklasse .c. voorkomt, is dit in combinatie met een plaggendek. In werkelijkheid was dit gebied voor de ophoging dus nog natter. Op historische kaarten is geen bebouwing te zien, wat sterk doet vermoeden dat het tracé niet bebouwd was vanaf de late middeleeuwen tot de nieuwste tijd. Dit kan echter nooit uitgesloten worden, aangezien er geen kaarten voor Ferraris beschikbaar zijn. Toch wordt er over het algemeen van uitgegaan dat enkel sites van jagers-verzamelaars kunnen voorkomen binnen het tracé.

2.4. Waardering van een archeologische site

In het verleden hebben al diepgaande verstoringen plaats gevonden in de vorm van het aanleggen van de weg en de riolering. Het plangebied ligt gunstig om archeologische resten aan te treffen, maar de conservering voor jagers-verzamelaars is dus laag. Zelfs als er landbouwers verwacht zouden worden, is de werkzone te smal om sporen binnen een bredere context te kunnen plaatsen. Hier weegt de kennisvermeerdering niet op tegen de kosten.

2.5. Impactbepaling

De archeologienota werd opgemaakt naar aanleiding van de aanleg van een gescheiden rioleringsstelsel aan de Posthoorn- en Mijnwinningstraat, waarna de weg aan de Posthoornstraat vernieuwd wordt en er een fiets- en voetpad wordt aangelegd. De nieuwe weg zal binnen de werkzone van de oude weg blijven. Ook de DWA-riolering volgt grotendeels het tracé van de oude riolering. Enkel de RWA-leiding kan dus theoretisch in 'onverstoorde' grond aangelegd worden. Hier is de bovenzijde echter ook al verstoord door de aanleg van de weg. Daarnaast is de leiding slechts 40 tot 60 cm in diameter en is de breedte van de werksleuf dus zeer beperkt. De impact is derhalve klein.

2.6. Bepaling van maatregelen

Doordat eventuele vindplaatsen van jagers-verzamelaars waarschijnlijk niet bewaard zijn gebleven en door de beperkte breedte van de werkzone, wordt een vervolgonderzoek niet noodzakelijk geacht. De kosten zouden hier niet opwegen tegen de kenniswinst.